

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

*Altertavlen
»Gethsemane«
i Nr. Nissum
kirke.*

*Malet af
Schleisner 1873.*

*Foto:
Poul Trelborg.*

NUMMER 10 · DECEMBER 1986 · ÅRGANG 78

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

© PER ILLUM

Jesus sagde: Bed!

I Michael Endes bog »Momo« hører vi om den lille pige Momo, der kan noget som ingen anden. Hun kan *lytte*.

Hun kan lytte, som kun ganske få mennesker kan. Hun kan lytte sådan, at dumme mennesker pludselig får meget begavede tanker, så rådvilde og usikre mennesker pludselig bliver klar over, hvad de vil. Hun kan få de bange til at føle sig fri og modige, de ulykkelige og forknytte til at blive tillidsfulde og glade. Og når én mener, at hans liv er forfejlet og meningsløst, kan han, mens han letter sit hjerte for Momo, pludselig se, at hans liv har mening – at han kun eksisterer denne ene gang – og at han derfor er uerstattelig for verden.

Vi hører om en lille pudsige episode, der foregår ude hos Momo. Det er to naboer, der er blevet dødelige fjender og som har fået det råd, at de skal gå ud til Momo, for naboer må ikke have det sådan med hinanden. Hun hører på dem, mens de i arrigskab ruller op om hadske handlinger, de har begået mod hinanden. Momo lytter. Hun har masser af tid til at høre på dem. Men hun *siger* ingenting. Ingen af de to hidsige patroner kan blive klar over, om

hun morer sig over dem, eller om hun er ked af det.

Men pludselig får de begge en fornemmelse af, at de ser sig selv i et spejl, og de bliver flove – ja – til sidst kommer de til at le begge to, og de omfavner hinanden og takker Momo mange gange.

Hun har ikke sagt ét eneste ord, men hun har hørt på dem, og pludselig ser de sig selv og begge kommer til erkendelse af, at de hver især bærer deres del af skylden for, at de blev uvenner.

Nu til noget andet.

En aften i november er der møde i hallen. Biskoppen skal tale. Folk strømmer til. Ekstra stole må hentes ind. Hallen er propfyldt, da mødet skal til at begynde. Vi rejser os for sammen at høre evangeliet blive læst: »Jesus sagde: *Bed*«. Vi bliver stående, for vi ved, der kommer noget mere. Vi kender jo teksten. Men der kommer ikke mere. Vi kan godt sætte os.

For mit vedkommende var det de ord, der ikke blev sagt, der bevirkede, at jeg *hørte* de ord, der blev sagt. (Mon ikke, det er én af de måder, Jesus bruger, når han åbner de døves øren?)

Moder Teresa siger, at vi *må* finde tid til at være sammen med Gud i bøn – at vi, midt i vort alt for travle liv, må skabe tid til de uselvviske kærlighedsgerninger som et billede på den mystiske sammensmeltning af bøn og handling. En tekst, som jeg uvilkårligt kommer til at tænke på i den forbindelse, er teksten om Martha og Maria.

Vi kan godt se, at Momo gør det rigtige. Sådan som hun er – ville vi i grunden gerne være. Intakte og hele – i stand til at koble fra – og i egentlig forstand: roligt hvilende i os selv over for den person, Jesus fra Nazareth, som er kommet til os for at give os den egentlige livsværdi.

Men der er så meget af Martha i os alle. Det er hende, der flyver og farer for at klare alle hverdagens problemer, og så bliver der bare ikke tid til »det ene nødvendige«.

»Nu er timen til stilhed – til bøn og til tanker

– til ord, som har vægt – og som kræver et svar«, synger vi i en af de nye aftensalmer.

Hvor er det vigtigt, at vi gør os det bevidst, at vi tager tid til stilhed.

Og tænk – overfor Gud skal vi ikke undertrykke nogen tanker – ikke sortere nogen tanker fra, men vi må komme frem med alt, hvad der ligger os på sinde.

Georg Geil siger det sådan: »I den bøn, hvor man udleverer sig selv, der finder man til

sidst sig selv, der vinder man noget, hvori der rummes fred«.

Ligesom de to slagsbrødre ude hos Momo kunne læse af – sådan kan vi også i bønner læse af – og vi vil opleve, at giver vi os helt hen i tillid til Gud, så får vi hjælp til at leve vort liv dag for dag.

Edel Juhl

P.S. Rigtig glædelig jul til alle ønsker vi fra Sejbjerg 39.

HJEMME FRA SKOLEN

Pr. tradition er november en god og rolig måned, forstået sådan, at vi har mulighed for at yde en stabil og sammenhængende arbejdsindsats. Sådanne perioder er rigtige i et skoleforløb.

Kalenderen fortæller, at der alligevel må omtales nogle af de oplevelser, som hører november til. Den 4. november kæmpede de tre 10. klasser sig på cykel til Lemvig biograf for at se filmen »Amadeus«. På en meget levende og betagende måde skildres Wolfgang Amadeus Mozarts liv som komponist. Filmen skal ikke nærmere omtales her, men det er vort indtryk, at eleverne var glade for den oplevelse.

DMS-kredsens basar i hallen er altid en festlig begivenhed. Her har vi lejlighed til at bruge de hånddører, der tynger vore lommer, ja gerne mere! Man går sjældent tomhændet bort fra basaren. En særlig glæde var det at høre en tidligere elev fortælle om forskellige rejseoplevelser. Eleverne deltog også aktivt, idet dramatikholdet viste os, hvordan et indisk bryllup kan foregå.

For mange elever i 9. og 10. årgang kan spørgsmålet om videre uddannelse snart blive aktuelt. Derfor bør de have mulighed for at stifte nærmere bekendtskab med de mange tilbud. Repræsentanter for handelsskole, gym-

nasium, landbrugsskole, HF, EFG m.v. mødte op og gav orientering om de enkelte områder samt besvarede elevernes spørgsmål.

Fem lærere deltager i disse dage i et inspirationskursus på Haslev udvidede Højskole. Eleverne slider så med terminsprøver. Efter flere timers koncentreret arbejde med tyske gloser, matematiske formler osv. gør det godt at vandre en tur ved Vesterhavet i frisk vejr.

Det blev en dejlig eftermiddag med besøg i Vedersø kirke og kaffepause hos Anita og Tove Byskovs forældre i Tim. Tak for venlighed og kontakt på denne måde.

Et højdepunkt: Johs. Møllehave fortæller eventyr. Braad havde så at sige »snuppet« Johs. Møllehave på gennemrejse. Det blev en fantastisk god og morsom oplevelse, hvor man som tilhører kunne nå at blive forpustet mange gange. Inspirerende og opløftende!

Mørk er november og løvfaldet slut,
vandet begynder at fryse,
lyset fra solen og blomsterne brudt –
da må vort hjerte selv lyse.
Synge vil vi, legen er magt,
mer end beregning, forstand og foragt
værn mod det sorte og tomme.
Om der svæver dødelig dræ,
vil vi dog elske og plante et træ:
frugter kan uspået komme.

Vel er november mørk og kold, men så lad os med Thorkild Bjørnvig anslå de lyse strenge i vort sind. Der er lys, glæde og livskraft i dette digt. Det er ingen tilfældighed, at digtet synges med samme melodi som en af vore dejlige forårssange.

Vi nærmer os adventstiden, som byder på mange traditionsrige, festlige, morsomme og stemningsfyldte timer. Vi vil tænde lys i de store adventskranser i spisesal og foredragssal med et håb om, at vi må få øje på den virkelige lyskilde, Kristus, og lade ham være inspirationen i vores hverdag.

Mange adventshilsener til alle.

Birtha Hansen

Skyerne gråne og løvet falder...

Vi har atter oplevet et efterår i Nr. Nissum, men det har været meget forskelligt fra efteråret 1985, hvor der – grundet stormen i september – pr. 1. oktober ikke kunne ses et eneste grønt eller gyldent blad på hele egnen.

I år har vi i hele oktober måned kunnet glæde os over en hel overdådig farvepragt i højskolehaven. Vildvinen på skolens sydmur har pyntet sig med alle mulige flotte nuancer af rødt, og træer og buske nede i haven har prøvet på at spille med i denne imponerende farvesymfoni, og det må siges, at det er lykkedes ganske godt.

Nu er løvet imidlertid næsten faldet af, og de nøgne grene holder en fortjent hvilepause, indtil forårssolen vækker knopperne til live, så grenene igen skjules af friskt, grønt løv.

Heldigvis er det ikke alt løv, der falder. De stedsegrønne træer minder os hele tiden om, at naturen – trods mange nøgne grene – stadig er i live. Af den grund er det vel også blevet et grantræ, vi tager ind i vor stue og bruger som juletræ.

Hvad er vel kønnere end et grantræ pyntet med lys, stjerner, glimmer og hvad det enkelte hjem har tradition for at hænge på de grønne grene. Gående rundt om træet vil ung og gammel, barn og voksen glædes over at kunne synge de elskede julesalmer om Jesusbarnet født i krybberummet. Det er det glædelige budskab, som vi trænger til at få opfrisket igen og igen. Vi kan så let glemme, at det var af kærlighed til menneskene, at Gud ofrede sin eneste søn. Denne kærlighed – der er så vidt forskellig fra vores almene opfattelse af kærlighed – findes klart udtrykt i følgende juledigt som Johs. Møllehave et år skrev til afslutning på sin juleprædiken.

Et juledigt

Vi trækker streger og sætter skel
imellem andre folk og os sel'
Vi taler om børn, som vi kalder ægte,
og andre hvis ægthed vi vil benægte
I evangeliet får vi at vide,
han stillede sig på de uægtes side
Og alle dem, der faldt udenfor strengen,
dem slog han følge med hele vejen
Så ingen af dem, som Vorherre skabte,
skal kaldes udenfor og fortabte.
Han fjernede grænser og slettede skel
og derfor slog de ham også ihjel
Han satte en streg over hver en streg,
som sættes imellem dig og mig.
Det danner et kors, naturligvis,
og det blev hans kærligheds høje pris
Hans kærlighed sletter julenat
de streger og skel, vi selv har sat

Må denne kærlighed få en stadig større
plads hos os dag for dag, så kan vi af hjertet
ønske *glædelig jul* til alle læsere af bladet.

Niels og Gerda Braad

*Alle medarbejdere på skolen ønsker
tidligere og nuværende elever og
venner af skolen en glædelig jul og et
lykkebringende nytår.*

Spirerne

»Påske og pinse udsprang af jul«.
Salmebogen nr. 368 vers 3.

En lærer er altid på jagt efter at finde godt stof til at genfortælle for at belyse de emner, der skal gennemgås i timerne, og det er en stor tilfredsstillelse at finde netop det, der passer, og som på en helt ny og undertiden overraskende måde kan forklare emnet.

Man kan have den opfattelse, at salmevers ikke skal forklares, men skal have lov at stå uden en ledsagende pegefinger. Det vil dog i mange tilfælde betyde, at man går glip af en dybere forståelse. Ofte citeres linjen: »Påske og pinse udsprang af jul«. Pastor Carl Kock har i et stykke, han kalder »Spirerne«, forklaret, hvad han lægger i ordene, og jeg vil prøve at gengive hovedindholdet:

»Hvis du går i haven ved juletid, kan du se påskeliljernes grønne spidser stikke op over jorden. De vil springe ud til påske, og de vil bære frugt til pinse; men i mellemtiden kan der ske meget. Der kan komme sne, storm og slud. De giver dog ikke op! Små grønne prikker vil stikke op af den nyfaldne sne. Måske lægger der sig store, tunge driver over dem, men når påsken kommer, vil de komme med store, gule blomster. De lå gemt inde i de små spirer, som vi så ved juletid. Og blomsterne sætter frugt ved pinsetid. Spire, blomst, frugt! Det er grundloven i planternes liv. Men samme lov gælder, når det drejer sig om den kristne tro og det kristne liv.

Det ser vi i Jesu eget liv.

Julenat ligger barnet i krybben i Betlehem, et barn som andre børn at se til – tilsyneladende. Men englene gav hyrderne et tegn på det store, som var sket, og da hyrderne kom ind til barnet, var det, som synet af dette barn sagde til dem: »Nu bliver det godt. Gud har ikke glemt jer. Han holder af jer. I skal ikke gå til grunde, men frelses«.

Det var begyndelsen. Akkurat, som de små

spirer, der ses ved juletid. Men så kom påskemorgen, da sejren over synd og død blev vundet. Inden det skete lå der dage imellem, hvor store skarer samledes om Jesus i glæde og begejstring; men der var også mange, der gik fra ham i forbitrelse. Der var dage, da Jesus måtte spørge disciplene: »Vil I også gå bort?« Dage, da han udbrød: »Jeg priser dig, Fader, Himlens og jordens herre«. Og en dag lød det: »Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?«

Der var både storm og sol over Jesu liv.

Efter alt det svære kom påsken og pinsen, sejren og samlingen. De små spirer er foldet ud igennem kamp og troskab. »Påske og pinsesudsprang af jul«.

Den kristne jul er som spirerne ved juletid. De står i storm, slud, sol, skygge, sne og søle. De er trofaste. De holder ud.

Julen fejres på mange måder. Den kan være

som et lyst, kærligt møde med familien. Den kan være som et væld af minder, stærke, søde, dyrebare, men også vemodige. Vi skal samle på disse minder. Det har vi godt af, for derigennem bliver livet rigt på alvor, sorg, glæde og undren. Vi oplever Guds kærlighed i Jesus Kristus. Engang vil julens glæde sejre over synd og død. Det sker i den store påske, da det skal hedde: »Se, jeg gør alle ting nye«. Og engang bringer den den store samling: pinsen, evangeliets udbredelse til alle folkeslag og »fører os op fra skyggedal hjem til sin lyse kongesal«.

Mit ønske for bladets læsere skal være, at alle må se den dybe sammenhæng mellem jul, påske og pinsen og derigennem få styrke og frimodighed til at leve livet, så det bliver af Guds nåde til Guds ære og gøre os evig glade.

Glædelig jul.

Poul Jeppesen

Godt kan vi nu ved nattetid kende som børn vor Fader blid, o, Gud ske lov!

Med disse velkendte salmelinier siger Martin Luther, hvad jul er. Og der er egentlig ikke mere at tilføje. Vi ved da godt, at juleaften skal vi synge andre salmer end »Lovet være du, Jesus Krist« – helst Ingemanns salme, hvori han søger at skildre det, der skete julenat: englenerne, som flyver ud og ind gennem versene med paradigrønt (hvad det så er?) og bringer bud til store og små om Ham, som i krybben lå. Den salme er vi glade for; og der er vel ingen rigtig jul i noget dansk hjem, før den er sunget.

Men den holder ikke julenatten over. Den giver os for lidt allerede juledag, og anden juledag er den flad! Så skal i hvert fald de voksne have solidere føde – f.eks. i ovennævnte linjer. »Lovet være du, Jesus Krist« kan synges Sct.

Hansaften eller en råkold efterårsdag, for vi har behov for hver dag i livet at høre de ord, at i Jesus Kristus er vi børn af Gud – og er det, så vi selv i mørket kan se, at Gud ved sin søn blev vores Far.

Kendt er den gamle jødiske fortælling om rabbineren, der spurgte sine disciple om, hvornår natten bliver til dag. Den første svarede: Når man kan se, om en plante er en kaktus eller en palme! Den anden gav svaret: Nej, det er når man kan se på et væsen, om det er en hund eller et æsel! Men rabbineren siger: Ingen af jer har ret; natten er blevet til dag, når man kan se i øjnene på det menneske, man møder, at det er en broder.

Bortset fra nogle få, var der ingen i Guds

eget folk som opdagede, da det blev jul første gang. Men da Kristus blev voksen, var der dog nogle, som regnede Ham for rabbiner, og som sådan spurgte de Ham om, hvem der var Hans brødre? Svaret lød: Det er dem, som hører Guds ord og handler derefter! Det ord dømmer enhver af os – men under det samme ord er også evangeliet, at Jesus Kristus blev vor frelser og broder. Det synger vi om i en anden salme af Ingemann, og vi gør det, netop når mørket er fortrængt af dagens lys: Du lærte os til Gud vore øjne opslå!

Det er dybest set både morgensalme og julesalme på én gang: vi må være Guds kære børn, i Jesus kan vi genkende Gud som vor Far – og endelig det sidste, at den kærlighed til os skal rettes fra os til vor næste, så vi i hans øjne kan se, at det er en broder i Kristus.

På min søndagsskolelærers grav rejste vi en sten med indskriften: »Du lærte os til Gud vore øjne opslå«. Så meget kan siges undertiden om et menneske – men fortsættelsen har kun én adresse: Alene om julens barn og Herre kan vi synge og bede: Evindelig være du lovpriset!

Når vi gør det, så er det jul – altid!
Glædelig jul! *H. K. Jørgensen*

Juleønsker

Skønt vi kun er midt i november måned er de årlige kataloger angående forslag til julegave-ideer forlængst afleveret af posten på vort matrikelnummer.

I disse tilbud findes næsten ideer til alt, hvad et barnehjerte kan ønske sig. Vore børnebørn har da også sat flere krydser for at være på den sikre side. Lige fra billige til de dyre gaver, så store priser, at de udmærket ved, at de er udenfor mulighedernes grænser.

Alt dette er såre menneskeligt.

Hvad ønsker du dig i julegave?

Et broget ønskeprogram ville sikkert foreligge på mit skrivebord, såfremt I alle tilsendte mig disse. En tendens ville nok vise sig. Den, at ønskerne forandrede sig med årstallet på dåbsattesten.

Her på »Egely« har vi også et juleønske til alle jer, der er gamle elever – ja, til alle, der læser dette blad.

Når andestegen – eller hvad I nu får at spise juleaften – er vederfaret al retfærdighed. Når de bløde og hårde pakker er uddelt, og medens julelysene endnu brænder og sender dejlige dufte ud i stuen. *Husk da at læse juleevangeliet.*

Et mærkeligt juleønske.

Nej, i grunden ikke. Vore årstal på dåbsattesten fortæller, at vi er den ældre generation. Det betyder, at ønskerne bliver mere fremadrettet – du troede måske det modsatte. – Ja, endog til en stille bøn.

Husk det nu i vor fortravlede tid: *Juleevangeliet!*

Digteren siger vort juleønske med linierne:

O, lad det gå i arv og øje
til vore børn i tusind led.

Ovenstående var juleønsket. Nedenstående – et godt nytår for jer alle. Tak for de mange gange vi mødte jer gamle elever. Måtte det nye år blive et godt og velsignet jubilæumsår, når vi tænker på vores fællesnævner – den gamle skole i Nr. Nissum.

Ellen og Thomas Mogensen

Verden genfødt

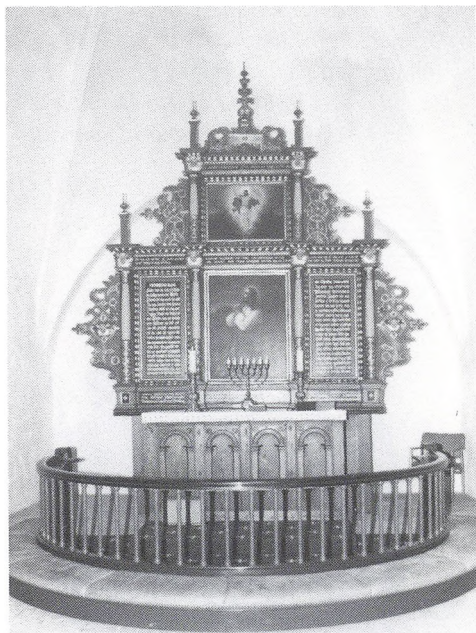
Alle med blot et minimalt kendskab til Jesu liv og færden på jorden er naturligvis klar over, at hans død i forbindelse med kristenhedens første påske beskriver en voldsom kulmination i netop Jesu fremtræden. Er man derudover klar over den symbolik og mystik, der knytter sig til korsdøden og ikke mindst til det fundamentale i genopstandelsen, ja, da kan man mildest talt komme i syv sind, når man ser, at basis i Jesu liv i større og større grad rykker fra påskeunderet til Jesu fødsel, naturligvis med kommercialiseringens velsignelse. Vi ser da også, at evangelisterne alle giver intense beskrivelser af oplevelserne i forbindelse med Jesu sidste tid på jorden, mens vi ser, at to af evangelisterne så at sige forbigår Jesu fødsel med tavshed, hvormed de ønsker at anskueliggøre for os, at dåbens helliggørelse faktisk må beskrive guddommelighedens opfyldelse i forbindelse med Jesu person, det vil med andre ord sige, at først da blev Jesus »født« som Guds søn. Når vi alligevel stiltiende accepterer, at julen bliver højtiden, kan det naturligvis søges i behovet for at samles om noget i den mørke tid, måske også i det, at et lille barns fødsel virker umiddelbart mere forståeligt og mere konkret end den føromtalte påskemystik.

Jeg må her indrømme, at det, der får mig til at gå med til at lade julen indtage en så central plads i kirkeåret, ligger til grund for de gammeltestamentlige profetier. En fødsel betyder, at der nu er kommet noget nyt. Esajas møder i sin forberedelsesfase en seraf, der rører hans mund med glødende kul, netop for at hans mund skal renses før han nu skal tale *ordet* om den overordentlige nyskabelse, der skal finde sted, tegnet, at jomfruen skal føde en søn, hvis navn skal ligge langt ud over det, der forstås

ved en jordisk konge. Han skal genføde et rige, hvorved han beviser ikke bare Guds indgriben, men også, at Gud er den nyskabende Gud, som gør alting nyt, hvorfor Jesu fødsel er indbegrebet af den nye tids komme. »Thi et barn er født os, en søn er os givet, på hans skulder skal herredømmet hvile og hans navn skal være: Underfuld-Rådgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste«.

Det var bare det, jeg ville sige, og iøvrigt sammen med min familie omme på Ringvej 3, (det er jo Jonas og Christian og Helle) ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Erling A.

*Altartavlen »Gethsemane« i Nr. Nissum kirke.
Foto: Poul Trelborg.*

Husk Træfpunkt '87

på Hoptrup Højskole den 3.7. til 18.7. 1987

Igen i 1987 inviterer KFUM og KFUK i Danmark og KFUMs idrætsforbund i Danmark til Træfpunkt. Et arrangement for 17-25 årige, som ikke kræver forhåndstilmelding. Man kan komme og være med et par dage eller en hel uge, hvis man har lyst til det. Deltagerne sørger selv for kost og logi (telt eller campingvogn). Er der en enkelt, der skulle mangle soveplads, er det muligt at få en plads i et 8-mandstelt på stedet (ring i forvejen og spørg, om der er plads).

Vi tilbyder på Hoptrup Højskole en god lejrplads, gode faciliteter og et program, der indeholder bibelarbejde, værkstedsgrupper (foto, vævning, dramatik, kor, sejlture, grøn mad, keramik, lysstøbning, bibelkundskab, idræt og boldspil) og aftenprogram.

Prisen for deltagelse på Træfpunkt 87 er 25 kr. pr. person pr. nat.

Velkommen på Træfpunkt 87.

*KFUM og KFUK i Danmark/
KFUMs idrætsforbund i Danmark*

Gamle elevblade

Skolen er så heldig at eje næsten alle elevblade siden første udgivelse i 1908. Når der står »næsten« er det fordi skolen er indsat til »at arve« nogle af de ældste årgange, når tiden er inde dertil.

Men – vi har dem kun i eet eksemplar. Mange af disse har vi fået fra »gamle forstandere« og fra »gamle elever«, der forud for deres død, havde bestemt, at skolen skulle have disse bøger, der oftest er indbundne.

En katastrofe ville det være, såfremt skolens eneste eksemplar blev borte eller ødelagt.

Det ville være godt, om der var flere eksemplarer, bl.a. at et kunne stå på skolens bibliotek.

Alle, som op gennem tiden har samlet på elevblade. Tænk på skolen den dag du ikke mere kan læse disse blade.

De har altid værdi på din gamle skole.

Ths. M.

BEMÆRK:

Næste nummer af bladet kommer i sidste halvdel af februar måned.

red.

Vandremapper

Det gav bonus.

Efterlysningen af gamle vandremapper har bragt nogle stykker frem af gamle gemmer. De vil nu indgå i skolens arkivsamlings. Disse vandremapper er ikke alene klenodier i skolens historie, men de er tillige et kulturvidnesbyrd om en svunden tid.

Hvis andre, som har kendskab til gamle vandremapper vil følge ovennævnte eksempel – vil de – uanset alder – blive modtaget med tak af udvalget, der arbejder med jubilæumsbogen.

Hvis man ikke ønsker at overlade os bøgerne, vil vi gerne låne dem til gennemlæsning.

Ths. M.

Efterlysning af vandremappe

»Vintergækken« fra elevholdet 1927-28 har nu gået i snart 60 år. Den er desværre blevet borte nu. Eventuelle oplysninger bedes sendt til Ejnar Moeslund, Iller Byvej 31A, 8643 Ans By.

---

† Dødsfald

En af højskolens gamle elever fra 1927-28, Jens M. Nielsen, Staksrode pr. Barrit, er død efter længere tids sygdom. Begravelsen fandt sted onsdag den 19. november fra Barrit kirke, hvor et meget stort følge af naboer og venner deltog. Ved en efterfølgende mindesammenkomst blev der udtalt mange smukke mindeord om Jens M. Nielsen.

Undertegnede, der deltog i mindesammenkomsten, sender en hilsen til elevbladets læsere.

Amalie Hansen, Gammelby (1925)

Ellen Frederiksen, Ans (1928)

Karl Frederiksen, Ans (1933-34)

Ejnar Moeslund, Iller (1927-28)

Adresseforandringer

- 1952 Inga Christensen – Sylvester,
Hestlundvej 5, 7441 Bording.
- 1956 Ruth Bahn Larsen, Glæmosevej 1,
4340 Tølløse.
- 62-62 Jens Langgaard Pedersen, Vester Sker-
ninge Præstegård, 5762 Vester Skerninge.
- 68-69 Andreas Krægpøth, Mamrelund 6,
6960 Hvide Sande.
- 68-69 Bodil Pedersen, Kalkværksvej 3,
7760 Hvidbjerg.
- 70-72 Marie Sørensen, Tove Ditlevsensvej 49,
7430 Ikast.
- 70-72 Frede Sørensen, Neesvej 87, Nees,
7570 Vemb.
- 70-72 Irene Madsen, Ravnholtvej 7,
7441 Bording.
- 72-74 Hans Jørgen V. Andersen, Vadsdal 14,
6973 Ørnhøj.
- 75-77 Finn Søndergaard Christensen, Lottes-
vej 16, 1. th., 8220 Brabrand.

DANMARKS PÆDAGISKE BIBLIOTEK

LERSØ PARKALLE 101
2100 KØBENHAVN Ø

- 76-77 Poul Erik Poulsen, Bavnehøjvej 42,
8600 Silkeborg.
- 1977 Per Østergaard Andersen, Wagnersvej 9,
7500 Holstebro.
- 77-79 Jørgen Bitsch, Åglimt 1. th.,
7500 Holstebro.
- 78-80 Inge Ladegård, Nørregade 18, Vammen,
8800 Viborg.
- 79-81 Joan Christophersen, Gudrunsvej 10, 4. th.,
8220 Brabrand.
- 80-82 Henning D. Nielsen, Houlindvej 13,
Tørring, 7620 Lemvig.
- 80-82 Kim Meldgaard Andersen, Åkjærvej 7,
7800 Skive.
- 80-83 Lene Nørby Larsen, Smedegade 14,
7400 Herning.
- 80-83 Lene Ø. Jensen, Søvejen 8, 1. th.,
7620 Lemvig.
- 81-82 Flemming Andersen, Overgade 12, 1. sal,
7400 Herning.
- 81-83 Dorthe Fjeldgren, Wagnersvej 9,
7500 Holstebro.
- 81-83 Lene Førriisdahl Jensen,
Lønborgvej 41, 6880 Tarm.
- 81-83 Conny D. Nielsen, Vestermosevej 15,
7430 Ikast.
- 82-85 Helle Laugesen, Højevej 23, Astrup,
6900 Skjern.
- 83-85 Dagmar Poulsen, Mitchellsstræde 5,
2820 Gentofte.
- 84-86 Poul Jacobsen, Kaj Munksvej 17,
7500 Holstebro.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07891004
Elevernes tlf. 07891107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

**Nørre Nissum Høj- og Efterskoles
Elevforening**

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Redaktion:

Niels og Gerda Braad, Erling Agergaard,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Erling Agergaard, Ringvej 3, 7620 Lemvig
Telefon 07891431

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07891004

Elevforeningens gironummer: 803 6233

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer

